

BAREFOOT

A true story of Love & Loss

Opgedragen aan de allercoolste

Wij is een woord
dat verdwaalt in mijn hoofd
en fladdert als vlinders
in mijn buik
maar diep vanbinnen weet ik
het is niks meer dan
een DROOM
wij voelt permanent als
getatoeëerd in mijn huid
Ilah Castro Ribeiro

PROLOOG

Aura artpopte Lady Gaga met de krassende stem van de
lelijkste heks uit MacBeth.

Hoe raak je in de ban van iets of iemand, orakel het mij.

Openbaar het mij voordat de kraaien over mijn leeg
omhulsel cirkelen met mijn ogen in hun bek.

Van waar komt de fascinatie voor een Marie-Antoinette
blauwe Vigier bas.

Waarom trekt iemand je zozeer aan dat je er gaat van
houden.

Ofschoon ik haar nooit eerder gezien had, herkende ik
haar stante pede.

Het gezicht achter 't raampje van de rode dubbeldekker
bus trof mij als de warme vuurgloed van de zon die haar
licht op iets laat schijnen terwijl de rest nog in het
volstrekte duister zwelgt.

Ogen troffen mij als pijlen. Lang zwart haar, dik en
kronkelend als slangen.

Ik wist, ik was op het perfecte tijdstip waar ik moest zijn,
zij was gekomen.

Over tijd en ruimte heen, ze had mij gevonden.

Wat ze me toefluistert klinkt zo echt.

Vergeet BB King, hier is BB Queen!

1.

In het begin was er een woord. Barefoot blies het zachtjes glimlachend in mijn oor. Jij engel, jij duivel. Wie je ook bent. Zegen, vloek. Barefoot.

Het woord was licht paars, met prachtige toetsen van lila en purper. De tinten deden onaards aan, waren evenwel ontzaglijk veel mooier. Zo een briljante schakeringen waren mij tot dan toe volstrekt onbekend. Deze kleuren pulseerden, zij lééfdén. Er schulde een dynamisch intellect in, het communiceerde, en dat deed het ook nog op torenhoog niveau. Telepathisch, boordevol sublieme humor en doordrenkt met warme liefde.

Had ik een bijna-dood ervaring, was ik aan 't sterven, dat dacht ik nog vooraleer een soort paniek mij overweldigde en mijn verstand het helemaal liet afweten, compleet crashte en uitviel. Als een kaars die wordt uitgeblazen en die met één enkele windzucht de geest geeft.

Het woord bewoog zoals een trillende gel, alleen lichtjaren sneller en met een duidelijk doel, als een pijl uit een moderne kruisboog of een indianenpijl van Winnetou die recht op zijn doel afvliegt tegen een onmetelijk hoge snelheid. Geen enkele drug kon aan deze ervaring tippen. Niet dat ik daarover kon meepraten, ik was altijd drugsvrij gebleven, ik had enkel en alleen mijn verbeelding, die was al hevig genoeg. Mijn fantasie was puur natuur en kende sowieso geen grenzen.

Alhoewel het zich als een vloeistof in de ether voort leek te bewegen kringelde het als rook, als wierook. Het had een onweerstaanbaar bedwelmende geur, ik rook een ontzettend lekker aroma met toetsen van framboos, aardbei, bosbes, iets in die richting, een boeket dat me om

de één of ander reden vaag aan de heerlijke hippe wierook van de Hare Krishna beweging op Jazz Bilzen in de nadagen van de gouden zestiger jaren van vorige eeuw deed denken. Een walmende hallucinerende damp penetreerde mijn hele wezen, elke porie, iedere cel, ik had het gevoel dat ik het ultieme orgasme beleefde. Dat verwelkomde ik met open armen, omhelsde het innig, liet het 100% toe. Verkracht mij, alsjeblieft, fluisterde een opgewonden stemmetje in me, ook al mag het niet, ook al is dit ten strengste verboden, een doodzonde. Ik genoot zo zeer dat mij niks anders nog kon schelen. F**kit, dat was mijn laatste reactie voor mijn denken uiteenspatte.

In het begin dus was dat woord, en Barefoot blies dat woord, dat uit een alchemistische substantie leek te bestaan waaruit dromen ontstonden, geheimzinnig glimlachend in mijn oor, dat godzalig extract, die sterrenstof deed ze in mijn linkeroor belanden meen ik me herinneren, maar het kan ook in mijn rechteroor geweest zijn want ik was in een enkele oogwenk helemaal de kluts kwijt. Het gebeurde lieflijk en het voelde aan alsof ik stante pede door de bliksem werd getroffen, zowat als tot over mijn oren verliefd worden, maar dan duizendmaal intenser, feller, heviger. Bam, en het zat met één enkel schot, met één enkele klik, in een fractie van een milliseconde helemaal tussen mijn oren, netjes in-geniet door een ex deus machina. En blijvend op de koop toe, als een Japanse tattoo, vakkundig in lichaam en geest gehamerd met een bamboestok.

Mijn leven zou nooit meer hetzelfde zijn. Mijn hersens leken te exploderen in een oogverblindend wit licht, ik werd gedeфраgmenteerd en weg gekatapulteerd, door een kolkende tunnel met schitterende welvende kleuren heen

gezwierd waar ik rondtollend in een adembenemende vaart doorheen snelde, vervolgens had ik het kriebelende buikgevoel te vliegen tegen lichtsnelheid, en daarna leek ik na een vrije val die me de adem benam weer te zweven, waarna ik na een tijdje dan nog eens omlaag dwarrelde en uiteindelijk als 'n vlinder rondfladderde, vrij en blij, als gezuiverd herboren in een nieuwe wereld die fris rook alsof het net geregend had.

Eerst was ik totaal van slag. Mijn smeulend brein leek in een eerste fase onmiddellijk gesmolten te zijn, waarna het in een tweede stadium in een goddelijke smidse in een smeltkroes was gegoten, alles een kwestie van milliseconden, en de plaats ervan bleek ingenomen door... ja, door wat. Door wie. Iets, iemand ánders.

Er was ook nog dat hemelse geluid, een soort sfeermuziek, niets wat me ook maar in de verste verte deed denken aan iets aards. Compleet van de wijs probeerde ik er een touw aan vast te knopen, helaas. Vergeet muziek zoals we die kennen, dit was onbeschrijflijk en helemaal anders.

Mijn hart had opgehouden te kloppen. Toch leefde ik nog. Wow!